

בית משפט השלום ירושלים
א 24151/97
נ. מדינת ישראל
תאריך פתיחה: 28/12/97

בבית משפט השלום בירושלים

סדר דין: רגיל

בעניין : 1. _____ עוואשרה

ת.ז. _____
באמצעות אפוטרופסתה הטבעית אימה
עוואשרה _____

2. _____ עוואשרה

ת.ז. _____
שתיהן מסנג'יל, נפת רמאללה

ע"י ב"כ עוה"ד הישאם שבאיטה ו/או
אליהו אברם ו/או האלה ח'ורי
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובעות

נ ג ד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1
תל-אביב 64921
טל: 03-6970282; פקס: 03-6918541

הנתבעת

מהות התביעה: פיצויים בגין נזקי גוף

כתב תביעה

1. התובעת 1 הינה קטינה, ילידת שנת 1988, תושבת הכפר סנג'יל שבנפת רמאללה והיא תובעת באמצעות אפוטרופסתה הטבעית, אימה, התובעת 2. בתקופה הרלבנטית לעובדות התביעה התובעת 1 היתה פעוטה בת כ-3 שנים.
2. התובעת 2 הינה אימה של התובעת 1, ילידת שנת 1960, תושבת הכפר סנג'יל.

3. הנתבעת היתה בתקופה הרלבנטית לעובדות התביעה אחראית על פעולותיהם של שוטרי משמר הגבול ו/או חיילי צה"ל באזור הגדה המערבית.
4. בתאריך 1.6.91, עת הלכה התובעת 2 יחד עם אמה ושתי בנותיה, ביניהן התובעת 1 במרכז העיר רמאללה, כ-50 מטר דרומית לכיכר מנארה (להלן: "מקום הארוע"), הבחינה התובעת בארבעה שוטרי מג"ב ו/או חיילי צה"ל עולים על ג'יפ צבאי ו/או ג'יפ משמר גבול שחנה בצד הדרך (להלן: "הג'יפ"). מיד לאחר עלייתם לרכב, הג'יפ החל לנסוע באיטיות.
5. לפתע הבחינה התובעת 2 בחפץ כלשהו המושלך מתוך הג'יפ לעבר בני המשפחה שהלכו יחד (להלן: "החפץ"). החפץ פגע בקיר והתפוצץ תוך שהוא משמיע רעש עז ומיתמרים ממנו עשן ואש.
6. האש אחזה מיד בבגדיהן ובגופן של התובעות, ובמיוחד בגופה של התובעת 1. בעלי חנויות סמוכות ותושבים רבים חשו לעזרתן של התובעות, כיבו במהירה את האש והבהילו את התובעות לבית החולים בראמללה. התובעות מציינות ומדגישות שלא היו באותו יום באזור הארוע למיטב ידיעתן כל ארועים חריגים ו/או ידוי אבנים ו/או מהומות ו/או התקהלויות ו/או כל ארוע אחר שיכול להסביר ו/או להצדיק את השלכת החפץ לעבר התובעות.
7. בבית החולים אובחנו על גופה של התובעת 1 כוויות קשות בגבה ובשתי ירכיה וכן נשרף שיערה. תובעת 2 נכוותה ברגלה הימנית.
8. בתאריך 3.7.91, הגישו התובעות באמצעות עו"ד אנדרה רוזנטל מעמותת המוקד להגנת הפרט תלונה בגין האירוע לפרקליטות פיקוד מרכז. בתאריך 31.7.94, למעלה משלוש שנים לאחר תאריך הארוע, החליט פרקליט מחוז ירושלים - שהטיפול בתלונת התובעות הועבר אליו - לסגור את התיק מחוסר ראיות.

נטל הראיה:

9. א. התובעות תקדמנה ותטענה כי לא היתה להן הידיעה ו/או היכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות שגרמו לתאונה ו/או הארוע אשר הביאו לידי נזקיהן, וכי נזקיהן נגרמו ע"י נכס ו/או דבר שלנתבעת ו/או מי מטעמה היתה שליטה מלאה עליהם וכי התאונה מתיישבת יותר עם המסקנה כי הנתבעת ו/או שלוחיה ו/או מי מטעמה לא נקטו זהירות סבירה, מאשר עם המסקנה ההפוכה.
- ב. על כן תטענה התובעות כי יש להטיל את נטל חובת הראיה ו/או נטל השכנוע על הנתבעת, שתצטרך להוכיח ו/או להראות כי לא היתה רשלנות שתחוב עליה.
10. א. התובעות עוד תקדמנה ותטענה כי הנזק שנגרם להן בתאונה נגרם ע"י דבר מסוכן ו/או דבר שנמלט ועלול היה לגרום נזק בהימלטו ואשר היו בבעלות ו/או בשליטת הנתבעת ו/או מי משליחיה ו/או מי משוטריה ו/או מחייליה ו/או מי מעובדיה ו/או מי מטעמה.

ב. על כן חטענה התובעות כי על הנתבעת הראיה שלא היתה לגבי הדבר המסוכן או הנמלט התרשלות שתחוב עליה.

אחריות השוטרים ו/או החיילים ו/או אנשי כוחות ביטחון אחרים

11. התובעות יטענו כי האירוע ונזקיו נגרמו בעקבות רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או פזיזותם ו/או קלות דעתם ו/או הפרת חובות שבחוק של השוטר ו/או השוטרים ו/או החייל ו/או החיילים שהשליכו את החפץ ו/או ירו את החפץ שגרם לתאונה, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. השליכו את החפץ ו/או ירו את החפץ בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה.

ב. ביצעו את ירי החפץ ו/או השליכו את החפץ מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש.

ג. השתמשו בחפץ באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות.

ד. השליכו את החפץ ו/או ביצעו את ירי החפץ כאשר לא נשקפה להם סכנה ממשית ולא היתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי.

ה. נהגו בניגוד להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד לפקודות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד לפקודות מפקד משמר הגבול ו/או מפכ"ל המשטרה ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגן של התובעות.

ו. לא עשו כל שבאפשרותם של שוטרים ו/או חיילים סבירים לעשות כדי למנוע את אירוע השלכת החפץ ו/או הירי.

ז. לא פעלו כפי ששוטרים ו/או חיילים סבירים היו פועלים בנסיבות העניין.

אחריות הנתבעת

12. במידה ואיזה שהוא מעשה או מחדל המהווים את הרשלנות שגרמה לתאונה נעשו או נגרמו על ידי כל אדם אחר שפעל בשם הנתבעת ו/או בשירותה ו/או מטעמה ו/או בשליחותה, הרי שהנתבעת אחראית באחריות שילוחית לתוצאות התאונה ולתשלום הנזקים אשר נגרמו לתובעות.

13. הנתבעת אחראית לתאונה ולנזקיה עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה שלה ו/או של שלוחיה ו/או של מי מטעמה המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

- א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של השוטרים ו/או החיילים בשטחים באופן כללי ו/או באיזור ו/או במקום התאונה בפרט.
- ב. לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודיה על פי הדין ולדאוג לבטחון תושבי האזור והתובעות בכללם.
- ג. לא צפתה, למרות שהיתה צריכה לצפות, את התאונה ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לתאונה ו/או צפתה את התאונה ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לתאונה ואף על פי כן לא עשתה כלום ו/או לא עשתה די למניעת התאונה ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.
- ד. הפנתה לטיפול באזור כח בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.
- ה. לא דאגה להבהיר לשוטרים ו/או לחיילים את הוראות הפתיחה באש ו/או את הוראות השימוש בחפצים מסוג החפץ ממנו נפגעו התובעות.
- ו. לא דאגה להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות פתיחה באש ו/או הוראות אחרות בדבר השימוש בחפץ ממנו נפגעו התובעות ו/או פיקחה והדריכה שלא כיאות את הוראות הנ"ל ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ובמיוחד השוטרים ו/או החיילים שביצעו את הירי, ידעו אותן או ישמרו עליהן.
- ז. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את התאונה ונזקיה ו/או פעלה בקלו ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה באנשים המסורים לאחריותה.
- ח. פעלה לא כפי שאדם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום, העניין והמקרה כדי למנוע קרות התאונה.
- ט. נהגה בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובה שבחוק.
- י. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לשוטרים ו/או לחיילים שביצעו את הירי לירות שלא כדין.
- יא. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לשוטרים ו/או לחיילים שהשתמשו בחפץ להשתמש בהם שלא כדין.
- יב. לא מילאה את תפקידה על פי דין ו/או התרשלה במילוי תפקידה ו/או לא עשתה די ברישום שמותיהם ו/או זהותם של השוטרים ו/או החיילים ו/או כוחות אחרים שפעלו באותו יום.
- יג. לא מילאה את תפקידה על פי דין ו/או התרשלה במילוי תפקידה ו/או לא עשתה די בחקירת הארוע כדי לאתר לאתר הארוע את שלווחיה

השוטר/ים ו/או החיילים שפעלו באזור ואשר גרמו בהתרשלותם לנזקיהן של התובעות.

14. התובעות אינן יודעות את זהותם ו/או שמותיהם של השוטרים ו/או החיילים ו/או אנשי כוחות הבטחון אשר גרמו לנזקים ועל הנתבעת מוטלת החובה לגלותם ביחד עם כל המסמכים והדו"חות הנוגעים לאירוע נשוא התביעה. הנתבעת מתבקשת כ"כ לגלות את כל רישומי פעולות השטח של כוחות הבטחון ביום האירוע.

נזקי התובעות

15. כתוצאה מהאירוע, נגרמו כאמור לתובעת 1 כוויות בשתי רגליה, ידיה וכן שיערה נשרף.
כתוצאה מכך, התובעת 1 סבלה משך שבועות רבים מכאבים עזים בכל אזורי גופה שנפגעו.
16. כמו כן כתוצאה מהאירוע ומשך בערך כשנה, סבלה התובעת 1, שהיתה בזמן האירוע כאמור פעוטה בת כשלוש שנים, מפחדים, סיוטים ונדודי שינה תכופים שהצריכו טיפול והתייחסות מיוחדים של הוריה של התובעת 1.
17. כיום נותרו צלקות בגופה של תובעת 1 לפני הפירוט הבא:
- א. שתי צלקות שטוחות, חלקות, לבנבנות, בחלק הפנימי של הירך שמאלי שממדיהן 1×7.5 ס"מ ו- 1.5×2 ס"מ.
ב. צלקת עדינה ושטוחה בצד החיצוני של הירך הימני.
ג. צלקות עדינות באמה הימנית ובגב העליון.
18. בגין הצלקות שתוארו לעיל פרופ' _____ מלר קבע לתובעת 1 נכות פלאסטית צמיתה של 5%.
חות דעתו של פרופ' _____ מלר מצ"ב כנספח א' לכתב התביעה ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
19. צלקות אלו המכתימות ויכתימו לתמיד את גופה של התובעת ובמיוחד את ירכיה, כפי שפורט לעיל, מכערות את גופה של התובעת. בהיות התובעת אישה, מן הראוי ליתן לצלקות אלו באזור כה רגיש משמעות יתר שכן אין ספק כי צלקות אלו משפיעות וישפיעו בעתיד על דימויה הפיסי של התובעת 1 בעיני עצמה, על ביטחונה העצמי וכן יגביל את התובעת בלבושה.
20. בנוסף יצוין שהתובעת 1 סובלת עד היום מפחדים שפוקדים אותה כל אימת שהיא נתקלת בחיילים ו/או שוטרים ו/או אנשים במדים ו/או כשהיא נחשפת לרעש עז שמזכיר לה קול של פיצוץ.
21. כתוצאה מהאירוע גם התובעת 2 נכווה ברגלה וסבלה מכאבים עזים עד שפצעה הגלידו.
22. להלן פירוט הנזקים שנגרמו לתובעות כתוצאה מן התאונה ו/או האירוע ושאת הטבתם זכאיות הן לתבוע - והן תובעות - מן הנתבעת. יצוין כי

התובעות כורכות את נזקיהן יחד, ככל שהדבר אפשרי ובמידה ולא צוין אחרת, היות ומדובר באם ובתה:

נזקים מיוחדים:

א. הוצאות טיפולים רפואיים ונסיעות בעבר
ב. עזרת הזולת
ג. אובדן השתכרות של ההורים

סה"כ נזקים מיוחדים:

5,000 ש"ח
10,000 ש"ח
10,000 ש"ח
25,000 ש"ח

נזקים כלליים

23. כמו כן יטענו התובעות, ובמיוחד התובעת 1, כי הן זכאיות לפיצוי בגין נזקיהם הכלליים הכוללים כאב וסבל, עוגמת נפש ואובדן הנאות חיים כפי שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד.

24. כל הטענות הנטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין או משלימות זו את זו, הכל לפי העניין, הקשר הדברים והדבקים. בכל מקום בתביעה שבו מיוחס מעשה או מחדל או שבו נטענה טענה ביחס לנטל הראיה או המחדל, נטענת טענה זו כנגד הנתבעת וכן כנגד עובדיה, נציגיה ושלוחיה בהתאמה והכל לפי הקשר הדברים.

25. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

26. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובעות את מלוא נזקיהן כמפורט לעיל, וכן לחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות המשפט, והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום האירוע ועד לתשלום בפועל.

הישאם שבאישה, עו"ד
ב"כ התובע

נספחים: חו"ד רפואית מטעם פרופ' מלר

ירושלים, היום 28 לחודש דצמבר שנת 1997

(ת.ש. 2147, מ"מ 19809)